

ВОДА ГАЗИМ, ЖАДНИ ХОДИМ

Текста, който публикуваме е на група интелектуалци, граждани и жители на област Сливен, изстрадали всички наши български типичности на произвола свързан с „услугата вода“, използвана за питейни и битови нужди, към която пряко отношение имат Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР); Асоциациите по „Вук“ (АВик) и Управителите на „Вук“. Писмото е израз на гражданска нетърпимост и цели, налагане на Мораториум и спиране на незаконната процедура по одобряване на т.нар. Бизнес планове на „Вук“ операторите, въз основа на която до сега неправомерно повишават цената на водата. Редакцията намира, че въпросът е от изключителна важност, не само за област Сливен, но и се отнася и за гражданите в цялата страна, които много често както казва народът вода газят, жадни ходят.

Ние не сме известени дали са регистрирани най-важните институции на държавата:

президентът; председателят на НС; мин. председателят; главният прокурор и омбудсман на Република България, но напълно споделяме констатацията в писмото, че КЕВР е противоконституционна структура. И че нейната дейност във водния сектор е меко казано престъпление спрямо основните човешки права.

Нека започнем с това, че като своеобразен поздрав към българския народ, КЕВР, на свои закрити заседания, току преди новата 2019г., взе решения за вдигане цената на „услугата вода“, използвана за питейни битови нужди. И това се извърши с мълчаливото съгласие или под безучастния поглед на много от тези, които са се клеели, че „*във всичките си действия да (ще) се ръководя(т) от интересите на народа*“. Те обаче забравиха ли са или не значат, че

Водата не е услуга ! Тя не е и стока.

Още повече, че за нейното производство не е положен труд и не са вложени никакви материали.

На стр. 2

На стр. 9

Джеимс Патрас: КУЛТУРИМПЕРИАЛИЗЪТ

ПРЕДЛОЖЕНИЕ НА ПП „НОВА ЗОРА“

До г-жа Корнелия Нинова
председател на БСП и
председателна Коалиция „БСП за България“

Тук
до Изпълнителното бюро на БСП;
до членовете на НС на БСП

Уважаема, г-жо Нинова,
уважаеми другари,

На основание на правилата за издигане на кандидати за представители в Европейския парламент от името на Коалиция „БСП за България“, приети на 11 ноември 2018г. и на Решение на Коалиционния съвет, проведен на 4 март т.г., ПП „Нова Зора“ проведе през м.декември – 2018г и януари и февруари 2019г., областни конференции, събрания и събеседвания с нашите членове и симпатизанти. На тези срещи и форуми бяха разгледани обстойно задачите, които стоят пред всеки член на партията в дните преди изборите на 26 май т.г., както и неговата отговорност и място, като лоялен член на Коалиция „БСП за България“.

Като пръв и най-важен извод се наложи безрезервната убеденост на нашите членове и симпатизанти от постигането в най-голяма степен на синхронизиране на усилията за пълна мобилизация, като условие за най-широко възможно единение на хората на социалната кауза и на българските патриоти.

Всеобщо е разбирането, че победата в тези избори ще постави началото на края на убогото управление на държавата, на пълната инвалидност и извратеност на идеите и ценностите на българското общество.

Политическа партия „Нова Зора“:
Нашият избор за представител
в парламента на Европа е
доц. д-р Валентин Вацев.

Да подкрепим патриота, интелектуалеца,
политолога и геополитика Валентин Вацев
с листата на Коалиция „БСП за България“!

Паралелно с оценката на обществените процеси, разглеждани като детониращ фактор на промяната, организациите на ПП „Нова Зора“ обсъждаха и кандидатите на отделни наши членове и симпатизанти, които биха били достойни да заемат място в листата на Коалиция „БСП за България“ и да бъдат избрани за представители в парламента на Европа.

На заседанието на ИБ на ПП „Нова Зора“, проведено на 25.03.т.г., с пълно единодушие бе одобрено предложението на 13 областни организации и 42

ЧЛЕН НА КОАЛИЦИЯ „БСП ЗА БЪЛГАРИЯ“

общински организации на партията, кандидат от името на ПП „Нова Зора“ да бъде докторът по философия, историкът, преподавателят по европейстика и геополитика – доц. Валентин Николов Вацев.

Освен несъмнените негови личностни качества, авторитет и необходима подготовка, както и владението на 6 чужди езика, за издигането и утвърждаването на неговата кандидатура от структурите на ПП „Нова Зора“ допринесе и обстоятелството, че той е номиниран и от десетки на брой организации на БСП. Сам по себе си този факт подчертава, че случаят с издигане кандидатурата на Валентин Николов Вацев, не е въпрос на някакъв партиен интерес и егоизъм, а доказателство за необходимият за победата пример на единение.

Уважаема, г-жо Нинова,
уважаеми другари

Представяме и утвърдените от НС документи за кандидатурата на Валентин Николов Вацев, подписани собственооръчно от него.

1. Мотивационно писмо
2. Декларация
3. Личен кадрови формуляр

Оставаме с надежда и увереност, че предложената от ПП „Нова Зора“ кандидатура на Валентин Вацев ще бъде разглеждана обективно и честно ще бъдат оценени нейните достойнства.

27.03.2019г. С другарски привет
гр. София Минчо Минчев
председател на ПП „Нова Зора“

Водата е природна даденост. Без вода не може да съществува нито един жив организъм на планетата. Според Закона за здравето, Закона за социалната политика и Закона за водите – водата е жизнено важен ресурс (поддържащо живота средство) Водата е основна съставка на живия организъм (около 70% от телесната маса на човека е вода-та). Водата продължава въздействието върху организма

връзка с този антихуманен акт: би трябвало веднага да се самосезира Специализираната прокуратура, защото „Посегателството върху човешкия живот се наказва като най-тежко престъпление.“ – чл. 28 от Конституцията на Република България.

Водата няма цена.

Никога в България не се е продавала вода за питейно-битови нужди! Използването на водата не се осъществява чрез „услугата“ доставка от В и К. „Използването на водата

водоизточник, чийто дебит е, да кажем, 5 л/сек, а стойността на инсталацията, служеща за довеждане на водата в мрежата на населеното място е примерно 1 000 000 лв.:

Тъй като водоснабдителните инсталации се строят със срок за ползване най-малко 50 години, това означава, че ще трябва да се изплащат по 20 000 лв. за всяка една година. За да получим обаче каква сума ще се изплаща за един ден, разделяме 20 000 на 365, колкото са дните на годината и получаваме

десет годишните амортизационни отчисления? Къде са парите на потребителите, събирани като „такса вода“, за да се възстановят средствата, внесени от Държавата и Общината като инвестиции за изграждане на водоснабдителните системи? Къде са парите, с които трябва да се ремонтират и поддържат водоснабдителните и канализационните системи? Защо МРР превърна „В и К“ от обслужваща структура в инкапсулатор? За да проведе това мероприятие, (думата е рекет)

съществува. От 05.03.2004 до 02.04.2015 г., когато членовете на КЕВР и нейния Председател са били избрани като Постоянна комисия от НС те не е съществувала и КЕВР и нейния председател са избрани в грубо нарушение на чл. 79, ал. 1 (Народното събрание избира от своя състав постоянни и временни комисии) от Конституцията на Република България и положил клетва по нейния чл. 76, ал. 2, каквато клетва полагат Народните представители. Тази процедура е извър-

ВОДА ГАЗИМ, ЖАДНИ ХОДИМ

на възрастните, както това прави майчиното мляко при новородените. Водата е извор на живот и здраве. Според носителя на Нобелова награда по медицина – Алберт Сент-Джорджи, водата в живия организъм е структурната „матрица“ на живота. От както свят светува (когато не са били открити електричеството, тока, парното и телефона) вода се е потребявала. Много жизнено екстри могат да бъдат заменени, но водата – не може да бъде заменена с нищо!

Пиенето на вода е най-неопложната потребност след дишането.

Никои по никакъв повод и в никакъв случай няма право да спираща и лишават човека от водата, която се използва за питейно битови нужди! Това е текст от правно нормативната уредба, с която имат отношение към водата работят.

се осъществява чрез водостопански системи, които включват съоръжения за отнемане, съхраняване, транспортиране, разпределение, отвеждане и пречистване на води, за използване на водната енергия и защитата от вредното въздействие на водите.“ – чл. 5 от Закона за водите (ЗВ).

За да се достави водата до потребителите се изграждат водоснабдителни инсталации. Изграждат се съгласно глава Четвърта от Закона за устройството на територията (ЗУТ). Тези инсталации не се изграждат от „В и К“. Логиката е, че който инвестира в изграждането, той събира таксата за доставка на вода! Ние, потребителите плащаме „такса вода“, за да се изплащат водоснабдителните и (ако има) канализационните инсталации. Цената на инсталацията (при проектиране и при изграждане) се (образува) определя от положения труд и вложените материали при нейното изграждане. Така е определена дори цената на столовете на народните представители в НС, както и бюрата на председателя и членовете на КЕВР.

Нека разгледаме пример с

сумата 54,80 лв. Същата инсталация, че един ден може да ни достави 432 кубически метра вода. Този обем се получава като пресметнем, че за 1 минута (60 секунди x 5 л/сек) инсталацията ще пропусне 300 литра вода. А за 1 час (60 мин.x300 л.) това са 18 000 л.= 18 куб.метра. За 24 часа (18x24=432) инсталацията ще пропусне 432 куб.метра. За да получим каква сума ще се изплаща за пропуснат през инсталацията един кубически метър вода разделяме 54,80 лв. на 432 кубика., и се получава по-малко от 0,13 лв. (това се отнася само за посочения пример!). Парите от таксата отиват за изплащане и за възстановяване на инсталациите, това са т.нар. амортизационни отчисления. Таксата се регулира, след като се вложат допълнителни средства при последвали процеси (примерно ремонти). След като се изплати инсталацията, амортизационните отчисления продължават, но вече на стойност 50% от първоначално начисляваните.

Общаме се към Главния прокурор на РБ да разпореди по компетентност проверка къде са парите от над пет-

за осъществяване на икономическата си политика МРР, респективно Правителството използва.

„оръжието последно поколение“, наречено КЕВР.

Комисията за енергийно регулиране (КЕР) е създадена (вероятно за да изнесе на пазара енергетиката на РБ) с Постановление на Министерски съвет № 181 през 1999 г., по Закона за енергетиката и енергийната ефективност (отм.ДВ бр.18 от 5 март 2004 г.). Този закон е отменен от приетия нов Закон за енергетиката (ЗЕ), с изключение само на Глава тринадесета. В тази глава Комисията не фигурира нито с име, нито с дейност. Пред нас и подкрепилите ни с подписите си над 1200 грамотни жители на община Твърдица, възниква следния въпрос: след като е отменен Закона, въз основа на който е създадена Комисията, тя

има ли право на съществуване и легитимна ли е нейната дейност след като е закрита?

Естествено, че такава няма. Фактически тя не е и

шена в сградата на Народното събрание, в същата зала, в която работят Народните представители.

Какво е това – театър за наивно гражданство или измиване на ръцете на Правителството и Министерство на енергетиката преди ръкоискането им с концесионерите? КЕР>>>ДКЕВР>>>КЕВР бе конституирана и се превърна в Постоянна парламентарна комисия от „народни представители“, които не са били включени в листите и за които народът не е гласувал. При това, заедно със съветниците им, около 200 души! Реално в случая грубо е нарушен и чл. 63 (Народното събрание се състои от 240 народни представители) от Конституцията на РБ.

Ние питаме:

на основание на кое конституционно право броят на народните представители се увеличава с още девет?

Членовете на Комисията нямат право да полагат клетва, каквато полагат Народните представители по чл. 76 (2), Президентът и Вицепрезидентът по чл. 96 и членовете на Министерски съвет чл. 109 от Конституцията на Република България! Защото съществуването и рангът на тази Комисия не са предвидени от Великото народно събрание и не са упоменати в Конституцията.

Мястото на Комисията е на по-долния административен етаж от етаж, на който се намира всяка една Дирекция от което и да е министерство, на което върши работа.

Обобщение:

Комисията е избрана в грубо нарушение на чл. 63 и чл. 79 (1) от Конституцията на Република България; Кошунство спрямо Конституцията е послането на нейния чл. 76 алинея втора; Дейността на Комисията във водния сектор е незакон-

МУМИЯТА СЕ ОПИТВА ДА ОЖИВЕЕ

На 25.03.2019 г., много, предимно електронни издания, тиражираха статията отдавна прокълнатия от народа, макар и вече позабравен бивш министър-председател на България Иван Костов. Ако написаното в нея беше от някакъв политолог или журналист, едва ли някой би и обърнал внимание. Но Иван Костов отдавна се е превърнал в символ на българското позорно и гибелно за страната и народа близко минало – и това добавено към явното желание на Бойко Борисов за реанимиране на СДС, се превръща в засилваща се тенденция за окончателно ментално скъсване с Русия, което би довело до непредвидими последици за България. Разгледано по-конкретно това не е нищо друго освен подкрепа за главната цел на САЩ в България: откъсването на България от Русия и от руския свят окончателно и завинаги.

„Според Костов българските власти са пасивни срещу руската хибридна агресия, и дори се опитват да сержилничат пред Кремъл... Това поведение – твърди той – показва, че България не е лоялен съюзник на НАТО.“

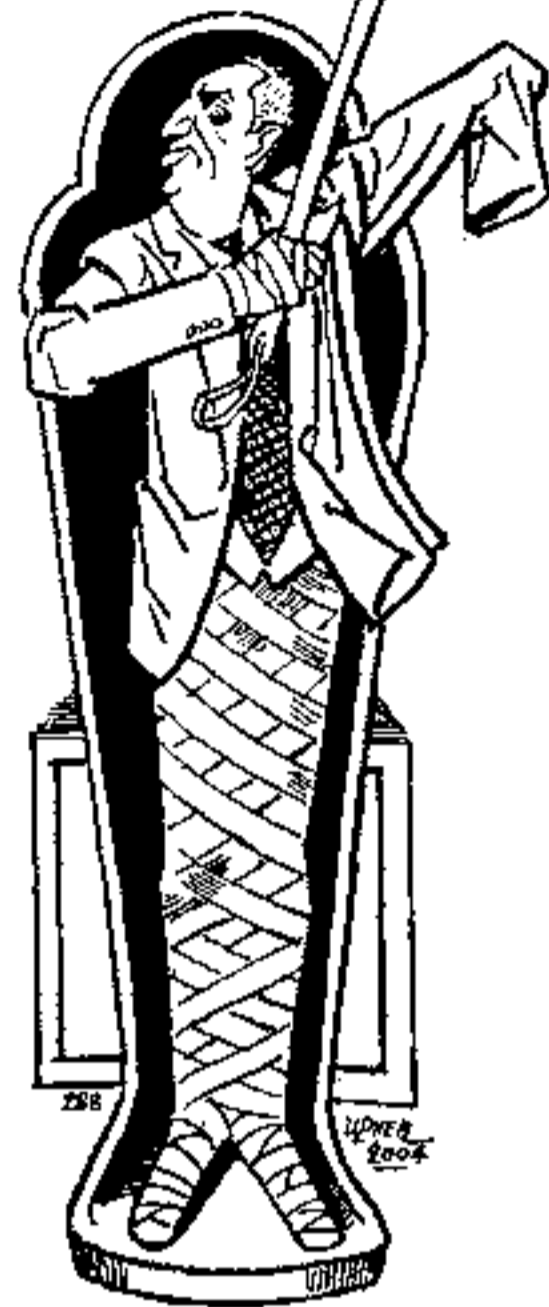
„Тук няма място за съюзническа дипломация и цагацки език. Трябва да се прекъсне незаконното финансиране и руските проекти на наша територия!“

„Целта на Русия е да се причини разцепление вътре в Европейския съюз и НАТО“ – заключават бившият мин.председател и символ на погрома и разрухата в България – Иван Костов.

Като бивш държавник Иван Костов трябва да е наясно със съвременната обстановка в света, с разположението на силите и с проектирането на всичко това в България.

На първо място, Русия е велика държава и има свои национални интереси и приоритети. Така е с всяка велика държава.

На второ място, по географски причини България се намира в зоната на руските национални интереси и така ще бъде докато съществуват Русия и България.

Една морално-политическа мумия, отново с хъс за фараонстване

На трето място между Русия и България съществуват ментални връзки от векове и

интереси и дори от цивилизационните връзки (език, культу-

на и не приемлива, защото е в противоречие с чл. 28. от Конституцията на Република България.

Т.е. Комисията не е конституирана от Великото народно събрание, което я прави противоконституционна структура.

За този акт г-н Президентът на Република България, не само има право, но (според нас) е и задължен да сезира Конституционния съд на Република България.

За тази дейност на Комисията във водния сектор, е наложително да бъде свикан и Консултативния съвет по национална сигурност.

До сега Комисията се явява, като структура от Паралелната държава, но върши дейност на три (пък може би и повече) министерства от структурите за управление на държава – Министерство на енергетиката (МЕ), Министерство на регионалното развитие (МРР) и Министерство на околната среда и водите (МОСВ). Ако сега веро-

ятно е конституирана като постоянна комисия към НС, която държава представлява – паралелната държава или официалната българска държава?

За да може да бъде разведена КЕВР из „В и К“ структурите, на 24.03.2015 г., са били създадени асоциациите по В и К (АВ и К). С каква цел е било направено това не е трудно да се досетим. Не е ясно обаче на какъв принцип? Отнасяме се с уважение към авторитета на професори и доценти, както и на придобилите докторат по специалностите си, но за реалностите, които управляват живота ни, сме готови да спорим.

Искаме да напомним, също: че водоснабдителните инсталации всъщност са самостоятелно обособени системи. Те не са скачени съдове. Не са и електрически мрежи. Общото в тях е интересът на печалбаря. Иззета е частната общинска собственост и частната собственост

(ако има такава) на „В и К“ структурите, превърнали са я в публична, и са създали „АВ и К“. Със своя чл. 140 Конституцията на РБ определя, че „общината има право на своя собственост...“, а с текста на чл. 17, ал. 3 е категорична, че: „Частната собственост е неприкосновена“.

Питаме: Как така частната общинска собственост и част-

ната собственост на „В и К“ станаха публична държавна? И не е ли направено това, за да се асоциират? В подкрепа на Конституцията, че общината има право на собственост се явява със своите членове 14 и 51 и ЗМСМА.

Асоциацията е сдружение, при което членовете запазват своята автономност. Имплицитна автономия е подчинява

а да се избегне всичко това, Закона за водите изисква чрез своя Чл. 2а, ал. 2 – Ръководството на дейностите, свързани с проучването, опазването и управлението на водите, експлоатацията на водостопанските системи, се извършва от лица с висше образование с придобита образователно-квалификационна степен „магистър“ по съответните специалности. Недопустимо е противозаконно да се заемат длъжности в КЕВР, Асоциациите по „В и К“ и управителите на „В и К“ – дружествата. Избрането им или политическото им назначаване противоречи на закона.

Председателите на Асоциациите по „В и К“ са избрали и сключили договори с Оператор. Изискването е операторът да бъде само един. Тук вече Конституцията възра-

заява със своя чл. 19 ал. 2. На помощ на Конституцията идва и Законът за защита на конкуренцията, който също се прилага от Комисия, която обаче и до сега мълчи.

Разглеждайки длъжностната характеристика на институцията Областен управител не срещнахме нещо написано за „АВ и К“. Няма документи от които да е видно дали Областните управители като Председатели на Асоциации „В и К“ приемат задълженията и поемат отговорностите на кметовете и общинските съвети, изискващи се от тях по Закона за водите.

Разбирайки целта, на сключените договори между Асоциациите и „В и К“ операторите за „поддържане, стопанисване и експлоатация на водоснабдителните системи се уверяваме, че операторите ще правят услуги сами на себе си.

тези връзки много трудно може да бъдат забравени и изтрети. Пишешият тези редове винаги е разглеждал Русия като преродена България – те делят една и съща обща история. Това е причината САЩ непрекъснато да поддържат в България нусогенна криза. Това е пълна загуба от човека на понятията от къде идва и накъде отива и какво трябва да прави в момента.

Зад този надпис стои История, история на тежки поражения и на велики победи. Това беше отлично оценено от Доналд Туск председателя на европейския съвет в речта му при откриването на българското европредседателство на 12.01.2018 г.: „На вас, българите, никой не ви е дал нищо даром... Кой друг, ако не вие, потомците на Спартак, наследниците на най-старата държава в Европа, вие, които никога не сте губили боино знаме в битка, кой друг би бил на висотата на важна и изключително трудна задача – изключването на европейската перспектива“. Ще добавим и перспективата на великия син на Франция генерал Шарл де Гол – Едина Европа от Атлантика до Урал!

Това е бъдещето на България! И на този фон притесненията на Иван Костов приличат на опитите на „трудженничките с понижено чувство за социална отговорност“ да ни учат на морал, любов, справедливост и съпричастност.

ПРИЗЕМЯВАНЕ, ПРИЗЕМЯВАНЕ...

Петко Петков

Трета седмица общественият интерес е фокусирано, вместо върху предстоящите след два месеца избори за ЕП, върху скандала с имотните придобивки на министрите, зам. министри както и представители на съдебната власт на политически от управляващата партия ГЕРБ.

Признавайки пълната неморалност на своите постъпки, две „новодомки“ от сградата „Летера“, обявен за „Сграда на 2017 г.“ (намиращ се на улица „Латинка“ в ж.к. „Изток“), подадоха оставки. Това бяха министърът на правосъдието Цеца Цачева и заместник министърът на спорта Ваня Колева. Последната е и кума на заместник председателя и председател на ПГ на ГЕРБ Цветан Цветанов. Един вид, пред дивото, сиреч временно заеманите от тях министерски постове, предпочетоха питомното-придобитите „законно“, макар и неморално луксозни жилища. И двете направиха този „морален жест“ след разговор с премиера Бойко Борисов. След това подаде оставка и заместник министърът на енергетиката Красимир Първанов. Последен (засега) „хвърли кърпата“ Цветан Цветанов, завърнал се от САЩ.

Цачева каза още, че не е знаела, че в същия блок си е купил апартамент и Цветан Цветанов. Действително ли изписаният върху фасадата на блока библейски псалм 90/91 пази обитателите от нездраво любопитство, както е смятал Цветанов според архитект Мария Мирянова, съ-

„Место здраво намери си, от високото пази се. Да не падаш ако искаш, дупето ти да е до земята близко“

(Азис Несин, „Пътепис“)

собственичка със съпруга си Пламен на строителната фирма „Артекс“? Не съвсем, след като не остана софинец, който да не е научил за тази далавера, ако не на века, то поне на десетилетието Герберско! По повод на декларацията на Цачева, че иска компетентните органи да я проверят, проф. В. Минев каза: „Все едно аз да

ра виновника за беззъбия закон, внесен в парламента от самия председател на ПГ на ГЕРБ. Прав е, понеже и Цветанов не вярва да го изкарат виновен, щом пита нахалните журналисти: „А законно ли е?“. Очевидно някои се ръководят от принципа, че моралът е за онези, които не могат да го заобиколят. И, че политиката

Но и оправданието на хванатите в небрано лозе гербаджии, че деянията им са законни, буди много сериозни съмнения. Защото става ясно, че Цветанов първо е изпратил сигнал до Столична голяма община фирмата „Артекс“ да бъде проверена. Поводът очевидно е бил този, че полученото от нея разрешение за строеж на небостъргач е изтекло, без в установения петгодишен срок строителството да е започнало. Какъвто и да е бил резултатът от проверката, ако изобщо е имало такава, депутатът от ГЕРБ Александър Ненков е внесъл в НС предложение

„да бъде удължен с още пет години. През януари 2017 г. промяната е приета и въпреки уверението на Ненков, че законът няма ретроактивна сила, а по-късно фирмата се отблагодарява на Цветанов и Компания с апартаменти, продадени на неколкотократно по-ниска от пазарната цена. При това „Артекс“ приема в замяна два стари апартамента на улица „Елемаг“ срещу нов 315 кв. метра апартамент, с отделен гараж и персонал асансьор. Същия ден те са продадени „случайно“ на Симеон Велков, бивш IT-специалист в предизборния щаб на ГЕРБ. Преди две години

питам баба си, дали съм умел и красив“. Преди него президентът Радев също отбеляза, че не вярва контролираната от владата КП КОНПИ да изка-

има толкова малко отношение към етиката, колкото астрономията и геометрията. Тя просто е продължение на търговията с други средства.

за изменение в Закона за устройство на територията (ЗУТ), което дава възможност срокът на разрешението за строеж на фирма „Ар-

г-н Велков, пак (не)случайно, постъпва на добре платена работа в РВД. Там, където „случайно“ работи и съпругът на г-жа Цеца Цачева.

ИНТЕЛЕКТУАЛЕН КРЪГ „ЗОРА“

СТАНОВИЩЕ НА УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ НА ИНТЕЛЕКТУАЛЕН КРЪГ „ЗОРА“

ОТНОСНО: Отвореното писмо на Обществена академия за наука, образование и култура /ОАНОК/ до Президента, Министър-председателя, Председателя на народното събрание, медиите и българската общественост.

Управителният съвет на Интелектуален кръг „Зора“ се запозна обстоятелствено със съдържанието на Отвореното писмо на академията, в което се изразява безпокойство за състоянието на образователната ни система и мрачните перспективи, които очертават, ако не се вземат спешни мерки за преустановяване на губелните процеси, които протичат в тази изключително важна сфера на обществените отношения. Направените оценки са резултат на задълбочен анализ на промените през изминалия 30 годишен период от т.н. „демократичен преход“, който нанесъл непоправими вреди във всички сфери на общественно-политическия и икономическия живот на страната.

При толкова „случайности“ човек започва да си мисли, че през тях си е пробила път някаква „историческа“ необходимост.

След като на фирма „Артекс“ са били показани и тоягата, и морковът не е чудно, че тя е кандала да продаде на загуба няколко апартамента в „Летера“, за да спаси погледната далавера – строителството на 34-етажен небостъргач „Златен век“ в ж.к. „Лозенец“. Целта оправдава средствата. Нотариалните актове на знатните новодомци показват, че апартаментите им са придобити на цена, немислима за простосмъртните граждани, които плащат повече за далеч по-малки жилища в този „квартал на богатите“. Следователно фискът е бил ошетен двустранно: и от страна на строителната фирма, и от страна на купувачите. Спестени са били данъци, както и такси за вписване на закупените жилища. Според медийни публикации, на фирмата са били опростени и 20 млн. лв. ДДС. Ако рекетът спрямо „Артекс“ не може да бъде доказан, докато собствениците на фирмата не признаят, че са били изнудвани, ощетяването на фиска е безспорно. Според архитекта на София Здравко Здравков, върху него е бил упражнен огромен натиск от строителния бранш с цел издаване на разрешителни за строеж. Получавал есемеси за натиск и от семейство Мирянови, собственици на фирмата „Артекс“. За натиск от страна на управляващите не говори - той се подразбира.

Кръгът от злоупотреби с власт почти се затвори. Той започна с представител на законодателната власт председателя на ПГ на ГЕРБ продължи с трима участника от изгнанията власт (Цеца Цачева, Ваня Колева и Красимир Първанов), и

завърши с члена на ВСС Гергана Мутафова, тоест с представител на съдебната власт. Отделно беше установено и, че председателят на „Антикорупция“ Пламен Георгиев е пропуснал да декларира пред Сметната палата притежаваната от него тераса от 186 квадратни метра. И той е закупил апартамент от „Артекс“ на цена два пъти по-ниска от данъчната оценка.

Държавният департамент на САЩ не е сбъркал, когато в ежегодния си доклад за България отбелязва, че корупцията е по всичките етажи на властта. На ход е премиерът Борисов, на когото предстоеше да води сериозен разговор с втория човек в управляващата партия. Докато тук валяха оставки, социалните мрежи с оптимистични новини от визитата на Цветанов в Америка, авърнал се от САЩ миналата сряда, той отиде да се види с Борисов, след което се върна в НС за да изнесе едночасов монолог пред репортерите в стил „Палачи дете, баща ти е невинен!“ Оплака се от „добре планираното мероприятие“, което било насочено срещу него и единството на партия ГЕРБ в навечерието на европейските избори. Похвали се, че е спрял хората, тръгнали да го посрещат на летище София; както и, че е имало вариант той да оглави евро листата на партията. Ужас! Декларира предаване на лидера Борисов и готовност с нова енергия да продължи да работи за ГЕРБ като заместник председател и шеф на предизборния щаб. Г-н Цветанов декларира, че ГЕРБ за него била кауза, в което не се и съмняваме. Накрая, заобикаляйки всички въпроси, свързани с новия апартамент, обяви, че поради напредналото време, ще подаде оставка в

четвъртък.

Дали някога обаче ще научим с каква „зестра“ се е заволявал от Америката? И, кога и за него Борисов ще светне истински „синята лампа“? Или ще го оправдае с имущественото благополучие на „комунистите“, както направи на нарочна пресконференция на 28 март.

Впрочем, с тези препратки към „комунистите“, Борисов изпада в противоречие със собственото си комунистическо минало. Защото баща му и единият от дядовците му са били комунисти, а той самият е бил член на БКП, предпечел партийната членска книжка пред департизацията на МВР. Но и да не беше член на БКП, нали основна ПП ГЕРБ като морална алтернатива на предшните управляващи? А пък, ако съдим по случая с апартаментите, всичко е било СДС: „Стани да седна!“ Не случайно от всички десни партии на „традиционната“ десница, ГЕРБ отдели две места в евролистата си само

за СДС на Румен Христов. Но, нито Борисов, нито Христов, нито „Джоузеф“ (Жозеф) Дол, лидерът на ЕНП, предполагаха колко голямо е отвращението към ГЕРБ на част от бившите им коалиционни партньори от „Реформаторския блок“, нарекли се вече „Демократична България“. Това застави единия от удостоените да влязат в листата на „обединените“ десни, Владимир Кисьов, да се откаже от съмителната чест. Чу се че щял да го замени фалшивият земеделец Николай Ненчев, бивш министър на отбраната във второто правителство на Борисов. Но новината бе ден до пладне. Големият Ал пак се добра до кокала. И пак гаф! Побърза да заяви, че горещо поддържа пакета Макрон. Конфуз! На празно Борисов пише писма и след като Ал Йорданов изразява истинската позиция на ГЕРБ? Пълна капитулация пред пакета Макрон и язък за надеждите на българските превозвачи.

Между впрочем, „Апар-

тамент гейт“ ще продължава да разкрива срамните тайни на властта. Оказа се, че на 28.09.2018 г. и заместник министърът на енергетиката Красимир Първанов, бивш шеф на НЕК, е купил от фирмата „Артекс“ скандално евтин апартамент: 150 кв.м. с два гаража от 50 кв.м. на обща стойност 240 хил.лв. Тоест, по 616 лв. на квадратен метър. Неговото жилище се намира на няколко преки от сградата, в която са се устроили високопосателните новодомци. Очевидно измерват им е заразителен, защото сред купувачите на апартаменти на далавера от фирма „Артекс“ фигурират членът на ВСС Гергана Мутафова, екшефът на КРС Веселин Божков и съпругата на председателя на ВКС Лозан Панов, Жулиета, Елисавета. Същият Лозан Панов, когото Цветанов каза, че уважава, въпреки несъгласието на „присъдружната“ на ГЕРБ журналистка Иляна Беновска.

УВАЖАЕМИ Г-Н ПРЕЗИДЕНТ,
УВАЖАЕМА Г-ЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НС,
УВАЖАЕМИ Г-Н МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ,
УВАЖАЕМИ Г-Н ГЛАВЕН ПРОКУРОР,
УВАЖАЕМА Г-ЖО ОМБУДСМАН,

Молим след като се запознаете с написаното от нас до Вас предложение, след като проверите за съответствието между изнесеното от нас и визиранияте правни норми, след като направите необходимия Ви анализ, да използвате правомощията си и да предприемете действия, които да допринесат до:

1. Свикване при Президента на Консултативния съвет за национална сигурност.
2. Сезиране на Конституционния съд на Република България.
3. Изваждане на КЕВР от НС като постоянна комисия към него и прекратяване досегашното й влияние върху обществено-икономическия живот в Република България.
4. Да бъдат заличени всички свързани с нейната дейност и значимост вмъквания или допълнения към и във действащия в РБ правно-нормативен акт. Анулиране досегашните дейности и решения на Комисията поне по отношение на водния сектор, включително и тези за повишаване цената на водата през настоящата кампания.
5. Неприлагане във водния сектор на правни норми, касаещи енергетиката.
6. Преминаване на районните клонове на „В и К“ операторите като групи към съответните общини, за да може кметовете пълноценно и отговорно да

си изпълняват задълженията в тази насока, а „В и К“ дружествата да бъдат закрити. Таксата вода да се влива в сметките на общините, защото те, а не „В и К“ операторите са били и са инвеститор.

7. Да се инициира и проведе широко обществено обсъждане цялостната дейност във водния сектор на КЕВР, АВиК и „ВиК“ операторите за да се изяснят понятията „Бизнес планове“, „Водоснабдителни и канализационни услуги“ и Кой и Как ги оценява.

Тези предложения се правят от:
1. Инж. Христо Стоянов Великов
2. Адв. Светозар Господинов Господинов
3. Мариана Димитрова Леонова
4. Инж. Ваня Дечкова Колева
5. Елена Атанасова Георгиева-икономист
6. Кольо Желев Кадирев-икономист
7. Димитър Димитров Узунов- педагог
8. Петко Стефанов Таранжиев-бизнесмен
Редакцията на в. „Нова Зора“ се присъединява към инициаторите на това писмо-изследване по този важен за гражданите на Република България проблем.

Призоваваме нашите читатели, които споделят изнесеното, да подкрепят авторите на това открито писмо в една всенародна подписка под наслов: „Вода газим, жагни ходим“, на нашия адрес: София 100, ул. Пиротска 3, за редакцията на в. „Нова Зора“.

Получател Минчо Мънчев Минчев- главен редактор.

ДЕНЯТ НА ТРАКИЯ

26 МАРТ

Военноисторическата наука категорично е установила, че Източна Тракия е един от трите театъра на военни действия, на които най-често се е решавала съдбата на Европа. И наистина, дори само бегъл поглед върху историческия атлас ще ни убеди, че освен познатите битки от древността, там са изписани и най-славните страници на българската военна история – от хан Крум, цар Симеон Велики, Калоян и Иван Асен 22 до първите отчаяни опити да бъде спряна османската инвазия на Балканите. На два пъти през ХХ век – през 1828 г. и през 1878 г. – руските войски превземат Одрин. Над всички тези битки обаче недостижимо се извисяват българските победи в Балканската война – и по числеността на противостащите сили, и по поразяващата мощ на оръжията, и по мащаба на военните действия, и по историческите последици на войната. Сред тях ОДРИНСКАТА ЕПОПЕЯ е

Върхът на върховете!

За шест месеца от октомври 1912 г. до март 1913 г. светът става свидетел на най-грандиозната дотогава концентрация и динамика на военна сила и бойна мощ. На 5 октомври 1912 г., на едно пространство, разположено симетрично около 50-километровата ос, колкото приблизително е разстоянието между Одрин и Лозенград, т. е. в сърцето на Източна Тракия, се излизват една срещу друга две могъщи човешки вълни, заредени със стомана, барут и ярост. В срещните боеве на 9 и 10 октомври при Гечкенли, Селиолу, Ескиполос, Петра и Ериклер смелото българско сърце надделява, волята на противника е пречупена и Източната турска армия се отдръпва като попарена, изоставяйки Лозенградската крепост без бой. В петдневните кръвопролитни боеве при Люлебургас и Бунархисар на 15–19 октомври българският боен дух повторно и още по-категорично триумфира. Атаката при Чаталджа на 4 ноември 1912 г. не постига очаквания резултат, а само отлага финала на грандиозната военна драма.

Всъщност генерал-лейтенант Никола Иванов, командир на Втора българска армия, която действа срещу Одрин, още от самото нача-

ло на войната настоява пред Главната квартира да получи заповед за атака. Той е твърдо убеден, че Одринската крепост, чийто гарнизон наброява около 60 000 души, може да бъде превзета с открита сила. Едва през декември 1912 г. Щабът на действащата армия взема съдебно решение. Според оперативния план обсадата е разделена на четири сектора. Най-важната роля е отредена на Източния сектор под командата на генерал-майор Георги Вазов. Присигат и нови попълнения, сред които и две сръбски дивизии. Числеността на обсадните войски достига над 120 000 българи и около 40 000 сърби.

Атаката на Одринската крепост

започва на 11 март 1913 г. със съкрушителна артилерийска подготовка. Съпротивата на противника е окончателно сломена с изненадваща нощна атака. В ранните часове на 13 март първи пада фортовете Айджиолу и Айваз баба на Източния сектор, превзети от 10-и пех. Родопски и 23-и пех. Шипченски полк. След тях бързо са овладени останалите укрепени пунктове и така датата 13 март 1913 г. (26 март по нов стил) се превръща в най-славната страница от българската военна история.

ОДРИНСКАТА ЕПОПЕЯ не

е само славна военна победа. Тя е триумф преди всичко на българския национален дух, възплетен в бойците и командирите по бойните полета на Тракия. Затова когато в края на март 1913 г., при посещението на една високопоставена делегация от София в освободения Одрин, запитали генерал Георги Вазов, началникът на Източния сектор, който оперативно подготвя победния шурм, кому в крайна сметка се пада заслугата за Одринската епопея – на гения на висшите началници или на смелостта и жертвоготовността на войниците, той простиичко отговорил:

„ – У нас беше само командването. Всичко останало е тяхно.“

Радостта от победата е кратка. През юли 1913 г., нарушавайки Лондонския договор, османските войски и башибозук навлизат в Източна Тракия и избиват, ограбват и прогонват насилствено българското население оттам. През ранната есен на 1913 г. съдбата им споделят и българи в Западна Тракия.

Тези славни и трагични събития залагат дълбоко в националната памет.

В преживените битки, победи и страдания се ражда и девизът на тракийци: *"Не забравяйте, но не отмищавайте!"* Намерили подслон в Бъл-

ггария, стотиците хиляди бежанци и техните потомци съхраняват и днес спомена за геноцида, мъката по своя бащин край и родов корен, но и благодарността към онези,

които дават живота си в името на свободата.

В памет на героичния ден на победата при Одрин и избавлението, макар и кратко, създадено през 1914 г. в София бежанско дружество „Одринска Тракия“ приема за свой празник „13/26 март – Денят на Тракийската организация в България.

Денят на тази знаменателна победа влиза в българския културно-исторически календар като ДЕН НА ТРАКИЯ. На този ден се чества подвигът на българските воини, паднали край Одрин и из тракийските полета и се почита паметта на хилядите българи – тракийски бежанци, намерили спасение в майката-родина.

От 20-те години на ХХ век тракийските дружества, армията, църквата и българската културна обществена честват Деня на победата край Одрин. От 2006 г. този ден е признат официално и от българското правителство.

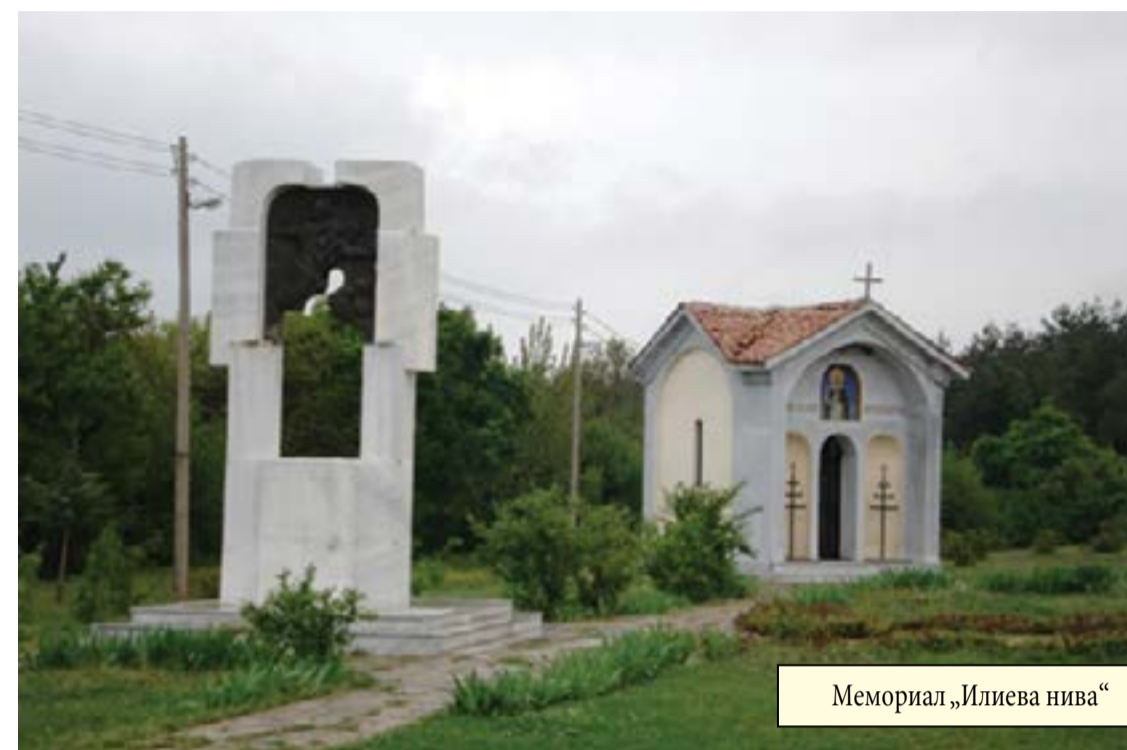
Сюзът на тракийските дружества в България и Тракийският научен институт организират ежегодно в цялата страна отбелязването на

РАЗОРЕНИЕТО НА ТРАКИЙСКИТЕ БЪЛГАРИ - ПЪРВИЯТ ГЕНОЦИД НА ХХ ВЕК

„По на юг, в един дол имаше трупове на около 100 души жени и деца; там имаше малки деца, хващани за крака и умъртвени, като са били удряни о земята. Други, съвсем малки, още в повои, и връз тях турени тежки камъне та така затиснати са умрели. После по Тахтаджик-балкан намерихме измрели деца, хвърлени по пътя при Курбалъка, при сборното място, деца в пелени, хвърлени, умрели. По-насам имаше едно новородено и оставено голичко.“

Така проф. д-р Любомир Милетич описва една от най-големите трагедии в българската история в своята книга „Разорението на тракийските българи през 1913 г.“. Одринската трагедия е признат за първия в историята на ХХ век. Той бележи началото на един феномен, който в следващите десетилетия ще се превърне в най-големия световен проблем, причините за които и до днес са неясни.

През 1913 година в селото Булгаркьой (населено с българи) няма нито една турска къща. Населяват го около 2000 души, българи, чието единствено желание е домът им да бъде на българска земя. Населението живее богато и щастливо до 2 юли, кога-

Мемориал „Илиева нива“

то в селото влизат 120 турски кавалеристи. Те събират оръжието и реквизириания дребен и едър рогат добитък, приблизително около 25 000-30 000 глави, и задължават селяните да изхранват войниците в продължение на пет дни.

На 7 юли турският началник заповядва в края на селото, край Байдановия мост, да се събере цялото мъжко население, за да им държи реч. Явяват се около 350 мъже. Но вместо реч е дадена заповед да се съберат накуп. Със залп от заградилите ги турски войници хората са покосени. Само 8 души успяват да се спасят,

а жените и децата с писъци напускат селото. Всички застигнати са обезчестявани и убивани. В следващите два дни цялото село е унищожено. Останали са живи около 900 души, от които само 60 мъже. Младите жени и девойки са пръснати по турските села и потурчени. Така „българското село“ (Булгаркьой) е обезбългарено и заличено.

Унищожаването на български селища продължава с настъпването на турската войска в Дедеагач (Александруполис) на 19 септември 1913 година. Още с влизането в града башибозукът пре-

дупреждава българското население да напусне града и да се отпрати към България. Четири дни по-късно той започва да бие и убива народа в посока към Марица и Фере (Трапезница). Очевидецът Мавер Калоянов казва за събитието следното:

КОГАТО НА 23 СЕПТЕМВРИ ТУРЦИТЕ ПОДБРАХА НАРОДА С БОЙ СЕ ВДИГНА ТАКЪВ СЪРЦЕРАЗДИРАТЕЛЕН ВИК НА МНОГОХИЛЯДНИЯ НАРОД, ЧЕ ЦЯЛ ДЕДЕАГАЧ ПОТРЕПЕРИ. ЦЕЛИЯТ ГРАД СТАНА НА КРАК! КАМЪК ДА БЕШЕ ЧОВЕК, НЕ МОЖЕШЕ ДА НЕ

ПРОПЛАЧЕ...

Мълвата за това кръвопролитие достига бързо до войводите Димитър Маджаров и Руси Славов в планината. При тях са въоръжените мъже от селата, които не са предали пушките си и са готови да се бият с многобройната турска армия. Четниците на двамата войводи и въоръжените мъже от селата пресичат образувалата се бежанска колона още същия ден близо до гр. Фере. На един километър преди селището те нападат башибозука.

Докато трае боят, местното население се насочва към планината, оставяйки всичко, което не е може да се носи на ръце. В сражението загиват много мъже и от двете страни. Но тъй като българските четници предварително избират позициите, падналите турци са по-многобройни. В престрелката е убит и командирът им, след което те се разбягват панически. Истинска трагедия обаче сполетява бежанския поток. Войводите дават указание той да се отпрати наляво към планините над Доганхисар и Сачалии. Една част обаче в голямата паника се отклонява към Марица. Избитите са стотици. Жените, заедно със своите неврстни деца, се хвърлят в мътните води на реката, които потичат в алено червен цвят.

На стр. 8

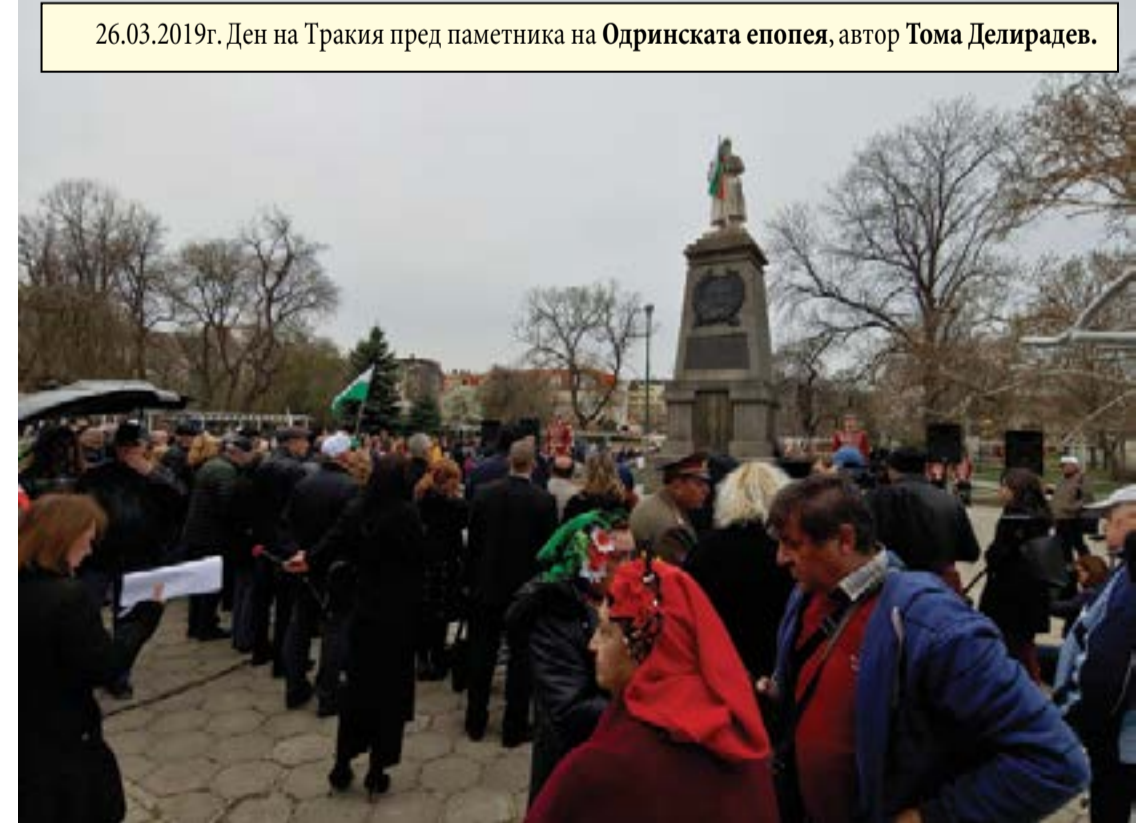
ДЕНЯТ НА ТРАКИЯ с поднасянето на венци и цветя пред паметниците, посветени на одринските герои, участниците в Балканските войни и тракийските бежанци-мъченици. Провеждат се научни, концертни и други художествени и обществени прояви.

Особено тържествено е честването му в столицата, пред Паметника на Одринската епопея в парка при православния храм „Св. Николай Софийски“, организирано от СТДБ, Столична община и СОСРЗ.

Паметникът, с автор Тома Делирадев, е издигнат в чест на загиналите чинове от бившия 58-ми пехотен Одрински полк през Балканската война. Открит е на 3 октомври 1932 г. от тогавашния военен министър генерал Александър Кисъв, в присъствието на много официални и неофициални лица начело със Софийския митрополит Сте-

фан, председателя на Народното събрание Ал. Малинов, дружествата на запасните офицери и подофицери, дружество „Одрин“, родолюбиви организации и др. Стъпилият

върху 12-метров пиедестал опълченец в шинел и бойно снаряжение напомня на пото-

26.03.2019г. Ден на Тракия пред паметника на Одринската епопея, автор Тома Делирадев.

мците за подвига на българските бойци при Одрин през март 1913 г.

Поклон пред паметта на българските воини, които с вял, смело сърце, победен дух и жертвоготовност сътвориха ОДРИНСКАТА ЕПОПЕЯ!

Поклон пред паметта на тракийци, които с цената на разорените си домове и безкръстните гробове на своите най-близки платиха чужди политически грехове!

Подвигът и саможертвата на нашите предци, бойната слава на българската армия и героичната история на тракийските българи, триумфът и мъката на националния идеал, символизиращи от датата 26 МАРТ – ОДРИНСКАТА ЕПОПЕЯ И ДЕНЯТ НА ТРАКИЯ – ще живеят вечно в националната памет, само ако ги помним, тачим и се вдъхновяваме от тях.

Ваня Стоянова

РАЗОРЕНИЕТО НА ТРАКИЙСКИТЕ БЪЛГАРИ - ПЪРВИЯТ ГЕНОЦИД НА ХХ ВЕК

От стр. 7

От битката при Фере бежанската колона, дълга и разпръсната нашироко, се отправя към високите родопски хребети. Ужасени от сражението, изтощени от умората по пътя, гладни и жадни, отчаяните българи спират за почивка в Армаганската долина на 25 септември. Там те са нападнати от 200 войници, които са на път да подпалят неупокожените все още български села в околността. Започва истинска сеч. Насядалото население се разбягва, но стотици старци, жени и деца попадат под кървавия ятаган. За тази трагедия по-късно проф. Любомир Милетич пише:

„ТОВА, КОЕТО СЛЕД 9 МЕСЕЦА ЗАВАРИХМЕ В АРМАГАН БЕШЕ ДОСТАТЪЧНО, ЗА ДА СЕ УСТАНОВИ БЕЗ ВСЯКАКВО СЪМНЕНИЕ, ЧЕ ТУК НАИСТИНА Е ИМАЛО ЧОВЕШКА КАСАПНИЦА!“

В народната памет мястото остава с названието „долината на смъртта“. Събралият се народ на поляните Курбалак след клането в Армаганската долина се разделя на три основни групи. Първата, съставена от 42 жени и деца, се втурва да бяга наляво в посока Арда. Видимо те са пленени от фанатични турци и помаци. Държани са скрити по околните села повече от три месеца. И до днес не е известно какво е правено с тези беззащитни същества толкова дълго време. Намерени са едновременно да бъдат избити, изклани и хвърлени в една непроходима урва близо до Крумовград. Установено е, че са унищожени месец по-рано, т.е. в средата на януари.

Втората група е заловена от турските войници и е водена от село на село. Накрая е захвърлена в Ивайловград, след като е обрана до последния грош и изнасилвана всяка нощ.

Третата основна група от бежанската колона преминава шапканата и азмаките над село Сачали и се насочва към Коджале. През родопските върхари и поляни между Крумовград и Ивайловград стига до Илиева нива. Там жестоко са избити над 200 пеленачета и техните майки. Спасилите се по чудо продължават пътя в мъки и стигат

Бежанци от Тракия

Войводата Димитър Маджаров пред останките двама свои бойни другари.

не и унижение на тракийските българи. Турците устройват засада на движещата се колона и ненадейно връхлитат върху народа с мечове и куршуми. Започва кървава битка между многобройния освирепял враг и малобройните български четници. Останалите живи бягат към Арда, в чиито буйни води потъват много жени и деца. Бреговете са покрити с труповете на обезгледени старци и деца с изободени очи. Водите потичат в ален цвят. Тръгналите от бреговете на Бяло море българи по пътя към Стара България да търсят спасение се оказват тук, в Ятаджик, в коравата прегръдка на смъртта. Загиват повече от 2000 души.

Маджарово завинаги остава в паметта на тракийци като един болезнен спомен, символ на жертвата в името на желанието за завръщане в пределите на Родина. Днес за този ужасяващ епизод от родното минало ни напомня мемориалът „Илиева нива“, издигнат в памет на тези 40 000 българи, на изравнените със земята села и най-вече на невинните деца, които не са получили късмет и възможност да се завърнат в пределите на България.

Тази публикация е изготвена по изследванията, поместени в „Погромът на тракийските българи през 1913 година – разорение и изстребление“ на проф. д-р Делчо Порязов и „Разорението на тракийските българи през 1913 г.“ на проф. д-р Любомир Милетич.

Георгия Кинева

Американският културимпериализъм си поставя две основни цели – икономическа и политическа: да завладее пазарите със своите „културни“ стоки и да установи господството си по пътя на формиране на общественото съзнание. Експортът на развлечения е сред най-важните източници на натрупване на капитал и световна печалба. Именно този износ набухва в ъгъла традиционния вид експорт. В политическата сфера културимпериализмът има ключова роля в посока на откъсване на народа от неговите културни корени и традициите на солидарност. Заемства ги с потребностите, изработени от медиите, които се променят с всяка следва-

ща рекламна кампания. Политическият резултат е отчуждаване от хората на традиционните класови и обществени връзки, атомизация и отделяне един от друг. Културимпериализмът изтиква отпред разпада на работническата класа: поощрява хората с постоянна работа да се разграничат от временно заетите, а те на свой ред – от безработните, които пък се делят на групи вътре в „неформалната икономика“. Културимпериализмът насърчава работниците да се смятат за част от йерархията, подчертават се дребните разлики в начина на живот, расата и пола с онези, които са по-долу, а не истински ужасното неравенство, отделящи ги от другите – тези, които са на върха.

Джеймс ПАТРАС¹

Основната цел на културимпериализма

е политическата и икономическата експлоатация на младежите. Имперските развлечения и рекламата се прицелват в младите хора, които са най-чувствителни за въздействието на комерсиалната пропаганда. Нейното послание е просто и откровено: „съвременността“ се определя и свързва най-вече с потребяването на американски информационни стоки. Младешката представлява огромен пазар за американския културен експорт и лесно се поддава на консумативно-индивидуалистичната пропаганда. Медиите манипулират юношеското бунтарство. Те си присвояват езика на левите и прехвърлят недоволството в руслото на потребителските глзотии. Културимпериализмът се насочва към младежта не само по комерсиални, но и по политически причини – за да парира политическата заплаха. Защото личното бунтарство лесно и опасно прераства в политически бунт срещу икономическите и културните форми на контрол. В последното десетилетие прогресивните движения се сблъскаха с един парадокс. В едно и също време огромното мнозинство от населението на третия свят страда от катастрофално влошаване на живота, от нарастваща социална и личностна застрашеност, от упадък на образованието и здравеопазването (в същото време обаче богатото малцинство процъфтява както никога досега), а в отговор възникват единични бунтове, постоянни, но чисто туземни действия или масови, но краткотрайни протести. Накратко, очевидна е пропастта между растящото неравенство и социално-икономическите условия, от една страна, и безсилието на революционния и радикален субективен отговор. Назря-

КУЛТУРИМПЕРИАЛИЗМЪТ

Империализмът не би могъл да бъде разбран просто като икономическо-военна система за контрол и експлоатация. Културното господство е същностна част от всяка система на световна експлоатация.

ващите „обективни условия“ в третия свят не бяха съпроводени от ръст на субективните сили, които да изменят държавата или обществото. Явно е, че няма „автоматична“ връзка между социално-икономическия упадък и социално-политическите промени. Критичното свързващо звено, което преобразува обективните условия в съзнателна политическа активност, е културната интервенция (в по-широк план тя включва идеологията, съзнанието, обществените действия). Може да звучи парадоксално, но имперските политики сякаш добре разбират важността на културното измержение за политическата практика, и дори много по-добре, отколкото противниците им.

Културно господство и световна експлоатация

Империализмът не би могъл да бъде разбран просто като икономическо-военна

система за контрол и експлоатация. Културното господство е същностна част от всяка система на световна експлоатация. Що се отнася до третия свят, културимпериализмът може да се определи като систематично проникване и господство в културния живот на масите от страна на западната управляваща класа. Целта е пренареждане на ценностите, поведението, организацията и индивидуалността на поробвания народ. И то така, че да съответстват на интересите на имперските класи. Културимпериализмът се проявява както в „традиционна“, така и в осъвременена форма. В миналото главната роля за внедряването на принципите на подчинение и преданост – в името на бога или на краля – играеше църквата, образованието и властта. Днес тези „традиционни“ методи на културимпериализма също са актуални, но на преден план все повече излизат нови методи за имперско господство, рожба на съвременните институции.

Днес първа цигулка свирят медиите, рекламата, светските развлечения и интелектуалците.

Днес Холивуд, Си Ен Ен и Дисниленд са по-влиятелни от Ватикана, Библията или публичните брътвежи на политиканите. Културната инвазия е тясно свързана с политико-военното господство и икономическата експлоатация. Въоръжените интервенции на САЩ – в подкрепа на правителствата на масови убийци в Латинска Америка,

и „отгоду“, както и „отгоре“. 3. Съвременният културен колониализъм е със световен обхват и равномерен по въздействие. Целите, интересите и символите на имперската власт му служат като универсална основа и за прикритие. 4. Медиите като оръдия на културния империализъм днес са „частни“ само формално, всъщност липсата на официална връзка с държавата предоставя юридическо прикритие за частните медии, които пропагандират имперската държава като

„новост“ или „развлечение“. 5. В съвременния империализъм политическите интереси се налагат чрез неимперски сюжети. Новостите се концентрират върху биографиите на рейнджърите и наемниците от селата в Централна Америка (очевидно става дума за „контрасите“ и тем подобни персонажи, бел. прев.) и усмихващи се американски негри от работническия семейство, воюващи в Персийския залив. 6. Нараства разрывът между обещаанията и резултатите. Капитализмът безконтролно процъфтява и се увеличават нищетата и насилието. Поради това в медиите все повече се свива възможността да се излагат и други гледни точки. Тоталният културен контрол върви ръка за ръка с пълното разделение между жестокостта на реалния капитализъм и илюзорните постулати на свободния пазар. 7. Съвременният културен колониализъм се старее да разруши националните чувства или да ги лиши от реално социално-историческо съдържание, целта е да не се допуска озвучаване на отношението на масите. Съвременният културен колониализъм пропагандира подчиняването на чужда символика като някакъв „съвременен“ култ, за да се подкопае солидарността на обществото. В името на „индивидуалността“ биват нападени обществените връзки, личността се преформатира съгласно новата мода, внушавана от медиите. Така докато имперските армии унищожават гражданското общество, докато банките грабят икономиката, имперските медии снабдяват хората с „нова самоличност“, която позволява да се negliжира реалността. Културимпериализмът представя същият карикатурен на революционните си противници, изобразява ги като демони в човешка обвивка.

На стр. 10

И в същото време поощрява колективната загуба на памет за колосалните мащаби на насилието на западните държави. Западните медии никога не напомнят на зрителите си за жертвите – 100 000 индианци в Гватемала; 75 000 работници в Салвадор; 50 000 души в Никарагуа – избити от антикомунистическите проамерикански правителства. Медиите прикриват катастрофалните последици от въвеждането на пазарното стопанство в страните от Източна Европа и бившия СССР, което доведе до нищетата милиони хора.

Медиите: пропаганда и натрупване на капитал

Медиите са сред основните източници на богатството

предизборната им кампания твърде много зависеше от кадрите. Днешните задачи на съвременния културен капитализъм се определят от широкото настъпление на медиите в живота на бедняците, увеличаващите се инвестиции и печалби на американските корпорации, налагането на културната ширпотреба и подгряване със зрелища. Така масовият зрител, низшите слоеве получават възможност за илюзорно консумиране на приключения „в кутийка“. Американските медии отчуждават народите на третия свят в двойствен смисъл. Те създават илюзията за „международни“ и „междукласови“ отношения. Посредством тв-образи се установява фалшива близост и въображаеми връзки между преуспяващите образи-ге-

и езиковата политика на културимпериализма създадоха двойствена стратегия за противостоене на левите и за установяване на господство. От една страна, те се опитват да разрушат политическия език на левите, от друга – стремят се да направят масите нечувствителни към престъпленията на Запада. През 80-те години на 20 век западните медии систематично си присвояваха основните леви идеи, изпразваха ги от съдържание и ги напълваха с ново, удобно за тях и реакционно. Медиите например описваха политиките, които се бяха заели да възстановяват капитализма и способстваха за неравенството, като „реформатори“ или „революционери“. В същото време техните опоненти бяха назовавани „консерватори“.

рата стратегия на културимпериализма бе да лиши публиката от чувствителност, да се представят за приемливи и като нещо обичайно масовите убийства, извършвани от страна на западните държави. Бомбардировките над Ирак изглеждаха като компютърна игра. Престъпленията срещу човечеството се банализираха, а публиката трябваше да бъде отучена от традиционната представа, че човешкото страдание е недопустимо. Медиите обръщат особено внимание на новата военна техника, прославят властта и войните, демонстриращи успехите технологии на Запада. Днешният културимпериализъм включва „новости“, сред които оръжие за масово поразяване, надарено с човешки качества, и в същото време жерт-

ните транснационални корпорации и този акт се поднася на масите като „разушаване на монопола“. „Преобразуване“? Та това е връщането към условията на капитализма от 19 век когато работниците нямаха никакви социални блага. „Преструктуриране“ означава връщането към производството на суровини или пренасочване на средствата от производството към спекулата. „Отмяна на регулацията“ означава, че държавата на всеобщото благоденствие предава сферата на икономическото регулиране в ръцете на международните управители на банки. „Структурно съответствие“ в Латинска Америка например, всъщност означава предаването на по-голямата част от ресурсите на инвеститорите

Преди месец светът изтръпна при изострянето на противоречията между два съседа - Индия и Пакистан. Работата стигна до въоръжен сблъсък в небето и по сушата. За наблюдаващите развитието на ситуацията допълнителна тревога добавя и фактът, че двете държави притежават ядрено оръжие.

Както се казва, дяволът си няма работа...

Между другото, за Русия тази ситуация е повод да се замисли за още по-сериозни проблеми. Които вече са на границите .

Но първо за плановете и планирането. Военното и държавното планиране може да бъде разделено на три части:

1. Това даже не е стратегия, а тактика. Плановете за решаването на една задача; да бъде превзето село или стратегическа височина; да бъде отразена атаката; да бъде изграден отрасъл на промишлеността, да се увеличи раждаемостта и пр. и пр.

2. Стратегията е насочена към решаването на глобалната задача. Да бъде спечелена войната, агресорът да бъде разбит. Да бъде възстановена икономиката, разрушена от войната или от „реформите“.

3. Висшето ниво на стратегията е какъв ще бъде светът като резултат от достигането на целите на второто стратегическо ниво и решаването на всички задачи от първо ниво.

Често в нашата история именно третото ниво на стратегическото мислене, меко казано, куца. Какво искаме да получим като резултат от победоносната война? Например, след поредната победа над турците по време на Александър II всички резултати, платени с кръвта на руските войници, са проиграни по време на Берлинския конгрес. Канцлерът Александър Горчаков и дори самият император наричат това най-черното петно в кариерите си.

Това печално събитие се е случило заради това, че започвайки война с турците, руският цар е мислил само за стратегията от второ ниво, не разбирайки своите цели в най-висшата стратегия. Като резултат, разбивайки Турция, Русия предизвика рязко негативно отношение у всичките държави по онова време и е била принудена да отстъпи плодотворно от победите си.

В подобна ситуация, Йосиф Сталин успява да удържи плодотворно на великата победа, но заради справедливостта ще кажем, че под натиска на „съюзниците“ е принуден да води напълно умерена

ПРИМЕР ЗА РУСИЯ

Николай СТАРИКОВ

политика. При което почти веднага след края на Втората световна война започва доста жестока конфронтация с бившите партньори от антихитлеристката коалиция, която не успява да избегне дори дипломатическия талант на Йосиф Висарионович.

Със стратегията от висше-

геополитическа рибка.

На територията на бившата британска колония живеят хора от различни племена и националности, но тях ги разобихават и сблъскват помежду им именно отиващите си колонизатори. Те ловко използват съществуващите от векове обиди и противо-

то трето ниво на нас не винаги ни се е получавало... А ето, противниците ни често се стараят да играят тъкмо на това ниво. Не можем да кажем, че винаги им се получава - но поне се стараят. Пробват.

А сега да се върнем към индийско-пакистанския конфликт.

От 1947 година, когато отивайки си от Британска Индия, англичаните я поделят на две държави, между Индия и Пакистан има вече три военни конфликта. През 1971 година от Пакистан се отцепва още една държава - Бангладеш. Ненавистта и взаимните претенции ескалират. Поводи за война да искан: например, принадлежността на щата Джаму и Кашмир.

Ето че, пред нас са резултатите от играта и планирането на най-високото трето стратегическо ниво. Напускатки, изглеждайки че губят Индия, англосаксонците я поделят по религиозен признак - по този начин удължават конфликта с векове. В който те, като в мътна вода, ловят своята

мо“ - трябва да бъде съдържан Китай. При това Пакистан става съюзник на Пекин, а Индия дрейфа в посока САЩ. Включително по принципа „врагът на моя враг е мой приятел“.

„Разделяй и владей“ - този стар „добър“ принцип англосаксонците го прилагат навсякъде. Включително и против руснаците. Стратегическото мислене на противниците на Русия гледа с десетилетия напред. А какво има там напред? Сега вече е ясно. След като САЩ загубиха надеждата напълно да контролират Русия отвътре, вече са започнали на второ стратегическо ниво формирането на антируската държава на територията на Украйна. Тактиката на този въпрос е, кой ще оглави такава Украйна? Какви кредити да бъдат дадени, а има и други дреболии.

„изобретени от украинските учени“ и насочени към Русия. Това е бъдещето, ако не предприемем нещо и си мислим, че само ще се разсее. Няма да се разсее. Украйна няма да се срути под тежестта на държавния си дълг, защото пари ще дадат американците. Жителите на Украйна няма да излязат на майдана, защото просто ще ги набият или убият нацистите.

Предупреденият е въоръжен.

Ръководството на Русия просто трябва да разбира, кое е крайната цел на враговете, които ние все още наричаме „партньори“.

Искате да видите бъдещето на Русия - вижте Индия и Пакистан!

Превод от руски език Гияс Гулиев

КУЛТУРИМПЕРИАЛИЗМЪТ

и властта на американския капитал, чиито пипала обхващат целия свят. Нараства процентът на богатите американци, които групат пари на тяхна основа. Измежду 400-те най-богати американци числото на медиаманите нараства от 9,5 % през 1982 г. до 18 % през 1989 г. Културният капитализъм измества промишленото производство като източник на богатство и влияние в САЩ. Медиите се превърнаха в неотделима компонента на американската система за световен политически и социален контрол наравно с източниците на свръхбогатство. Експлоатацията нараства, увеличават се неравенството и бедността в третия свят, и същевременно контролираните от Запада медии превръщат критично настроената публика в пасивно стадо. Западните суперзвезди и масовите развлечения са много важен механизъм за предотвратяване на възможностите за политическо недоволство. По времето на Рейгън медиите станаха особено важни за манипулацията. На първи план излязоха политически реакционни майстори на развлеченията и това явление се разпространи по Латинска Америка и Азия. Съществува пряка връзка между нарастващия брой телевизори в Латинска Америка, понижаването ниво на доходите и затихването на борбата на масите. За периода 1980-1990 г. в Латинска Америка броят на телевизорите на глава от населението нараства до 40 %, докато реалният среден доход спада с 40 %, а бандата неолиберали спечелиха изборите, защото

Днес Холивуд, Си Ен Ен и Дисниленд са по-влиятелни от Ватикана, Библията или публичните брътвежи на политиканите.

рои и обедняващите зрители от барияте (крайните квартали). Подобни отношения дават възможност за пропаганда на личното решаване на частни проблеми. Посланието е повече от ясно. Жертвите сами са си виновни за нищетата, а успехът зависи само от личните усилия. Най-мощните спътникови тв-канални, американските и европейските филиали на медиите в Латинска Америка, избягват каквато и да било критика на политикоикономическите корени и последици от новия културимпериализъм. Така милионите обеднели латиноамериканци са временно приобщени и едновременно лишени от здрав разум. Имперализмът

Културимпериализмът опитваше да посе

уеологическа неразбория,

като преобръщаше наопаки политическия език Много прогресивно ориентирани хора загубиха здравия разум. В резултат те по-лесно се поддадоха на аргументите на имперските идеолози, че „дясно“ и „ляво“ са лишени от смисъл, че разликата между тези, понятията е изчезнала, че няма вече идеология. Културимпериалистите се надяваха да подкопаят политическото влияние и политическите действия на антиимпериалистическите движения, като изкривиха езика на лявото и съдържанието на понятията дясно и ляво. Вто-

вите от третия свят изглеждат като едни безлични, , терористи-нападатели“. Изкривяването на политическия език подкрепя манипулацията на културата в световен мащаб. В Източна Европа спекуланти и мафиоти ограбиха земи, предприятията и различно имущество, но ги наричат „реформатори“. Контрабандистите могат да се срещнат и под името „изобретателни предприемачи“. На Запад пък управляващите имат неограничени права да наемат и да уволняват, а засилването на зависимостта и неувереността на работниците се нарича „гъвкавост на работната сила“. В третия свят държавното имущество се разпродава на огро-

и понижаване на работната заплата. Предложенията на левите (политически реформи, аграрна реформа, структурни промени) поначало бяха насочени към преразпределение на доходите. Западният елит си присвои тези принципи и ги превърна в символ на новата концентрация на богатството, печалбата и властта в свои ръце. Естествено, всички тези частни културни организации на империализма разпространяват и пропагандират всичко, но по Оруелсовски изкривено. Съвременният културимпериализъм подкопа езика на освободените и просто го превърна в символ на реакцията.

Следва продължение

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ

РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Проф. д-ик. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Габриела МИХАЙЛОВА
(редактор)

д-р инж. Марин БЕЛОВЕВ
Проф. д-ин Нико СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ

ст.н.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р ист. н. Тодор МИШЕВ
Фотографии Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01

ИЗДАВА
„Втора Зора“ ЕООД

Печат „Нюзпринт“,
София, ул. „Тинтява“ 100

БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC
UNCRBG5F

Примат се оригинали по
стандарт 30 реда,
56 машинописни знака.
Ръкописи не се рецензират
и не се връщат.

Броят е приключен редакционно
на 29.03. в 14 часа.
Хонорари се изплащат в сряда
и четвъртък от 13 до 15 часа

ISSN 1310-8492

НЕ СЕ ОБРЪЩАМ С ГНЯВ НАЗАД

Среща на поетесата Надя Попова с плевенската общественост

На 27-ми март т.г., в ХГ „Светлин Русев“, по покана на областната организация на ПП „Нова Зора“ и творческо сдружение „Зора“ при Сдружение „Евразия“, гражданите на град Плевен, имаха възможност да се срещнат с творчеството на един от най-талантливите творци на словото, поетесата Надя Попова. Разностранен и доказан талант, Надя Попова, е изтъкнат публицист и преводач на руска поезия, публицистика, философия, драматургия и проза. Едни от най-значимите имена на руската класика, както и поетите от „сребърния век“, наред с най-талантливите творци на съвременна Русия, са представени на български език чрез съвършеното преводаческо майсторство на Надя Попова – главен редактор на в. „Словото днес“, член на СБП и СБЖ, на българския ПЕН клуб, на Съюза на преводачите в България. Забележителна е дейността на Надя Попова и в Славянската литературна и артистична академия, но над всичко изброено стои неповторимия свят на нейните поетически вълнения. Възпитаничка на Литературния институт „Максим Гор-

те си „Линия на Живота“, „Новолуние“, „Къщи за събаряне“, своето място в българската поезия и да го отстоява с неповторимата всеотдайност и възискателност на своето последващо

всяка българска душа обгорена от събитията в края на миналия и началото на новия век. Същевременно обаче те издават и характера на една жилава и неизтребима надежда, ко-

ки“, тя успя между всеотдайната и дългогодишна работа в редакция Култура на програма „Христо Ботев“ на БНР и издателство „Народна култура“, да заяви още със стихосбирки-

творчество. Стихотворните й книги „Без словесни празници“ - 1993г., и „Рисунки по памет“ - 2003г., са не само категорично потвърждение на таланта й отличен с националните награди „Владимир Башев“ и „Извора на Белоногата“, но преди всичко са отговор на големите въпроси, които разтърсиха

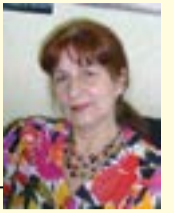
ято съумява да живее в душата на артиста и поета, редом с чувството за стоицизъм и отстраненост от суетата.

Както сама заявява Надя Попова, „на мен не са ми присъщи изкушенията на Фауст и Дориян Грей за вечна младост. За мен подобен избор не съществува, всичко преживяно

ФИЛОЛОГИЯ

На Ристо Койвисто

Надя Попова

Финландецът, живял в България, ми каза, че паузите в техния език не са мълчание и често изравняват се по смисъл с думите, а ние с непрестанното си бърбене запушваме пролуките на смисъла; (това, последното, той закодира в пауза, обаче учтивата му северна усмивка допълни неизреченото.)

Можех ли да възразя? Отколе в земята, дете все докрай не зазорява, май празнодумците са глашатая, а мъдреците ни напускат рано, смъртта заключва вещите им устни.

И слънцето все тъй трепти, захожда, но млад юнак си коня не извожда и ако мерне се развята грива – то не на бой, а на пазар отива, и аз започвам вече да се плаша, щом някой думи изведе на паша, щом им засвири сладко със кавала...

Прав си, потомъко на Калевала.

е трябвало да се случи. И дори да не е трябвало, никога не съм се обръщала с гняв назад. Мнозина, споделя Надя, пренаписаха своите биографии, за да изглеждат низвергнати в едно минало, в което не са били нищо друго освен угодници. Но те забравят, че това се знае и помни.

Такива и други мисли сподели Надя Попова със своите почитатели препълнили зала „Светлин Русев“. Тя прочете свои стихове и преводи от руски поети пред притихналото множество, в което сякаш на никого не му се искаше тази

среща да свърши.

Певческата формация „Пендара“ с ръководител Магдалена Георгиева, внесе допълнителен емоционален шрих към това значимо културно събитие за града. Надя получи поздравителен адрес от Евгения Иванова, председател на областната организация на ПП „Нова Зора“ и председател на Сдружение „Евразия“ от ръководството на българо-руския клуб „Дружба“, от много граждани на Плевен, които в разговор с нея измолиха за нова среща в близките месеци.

ЗОРА

Книгата на Николай Стариков е с цена 14 лв. и може да се закупи от офиса на ул. „Пиротска“ 3 в София, както и да се поръча с обикновен пощенски запис на стойност 16 лв. (14 лв. + 2 лв. за пощенската пратка), на адрес София 1377, за Минчо Мънчев Минчев - до поискване